

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v právnej veci žalobcu: **O.Š.B.**, právne zastúpeného Mgr. M.Č., advokátom so sídlom R.P. proti žalovaným: **1/ K., a.s.**, so sídlom O.B., IČO: X. a **2/ JUDr. I.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu K., a.s., so sídlom správcu S.P., **o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky vo výške 15 926,50 Eur**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2009, č. k. 3Cbi/6/2008-50, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2009, č. k. 3Cbi/6/2008-50 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaným 1/ a 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že na majetok žalovaného 1/ bol uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26. mája 1999 pod sp. zn. 1K 438/97 vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený žalovaný 2/.

Žalobca si v konkurznom konaní dňa 5. septembra 2006 uplatnil ďalšiu pohľadávku vo výške 479 802 Sk titulom úhrady platobných výmerov dane z nehnuteľnosti za roky 2002 až 2006 ako pohľadávku proti konkurznej podstate. Na mimoriadnom prieskumnom pojednávaní konanom dňa 17. marca 2008 žalovaný 2/ pohľadávku žalobcu poprel z dôvodu, že sa jedná o prihlášku proti podstate a pohľadávka nevznikla do vyhlásenia konkurzu. Oznámenie súdu zo dňa 3. júna 2008 o popretí pohľadávky žalovaným 2/, v ktorom súd stanovil lehotu na podanie žaloby v lehote 31 dní, žalobca prevzal dňa 5. júna 2008. Žalobu o určenie pravosti popretej pohľadávky doručil súdu až dňa 8. júla 2008, t. j. po lehote. Navyše v zmysle ust. § 95a ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. v znení platnom do 31. augusta 2007, v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu alebo po povolení vyrovnania, možno začať daňové konania uvedené v odseku 1 alebo v nich pokračovať len na základe výzvy súdu. Žalobca nepreukázal, že daňové konanie začal na základe výzvy súdu, a preto platobné výmery dané v takýchto konaniach neboli vydané v súlade so zákonom a nemožno ich uznať za oprávnené.

Žalobca predvolanie na pojednávanie zvolané na 29. júna 2009 prevzal dňa 22. júna 2009, neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a o odročenie pojednávania nepožiadaval. Preto súd pojednávanie uskutočnil v jeho neprítomnosti podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p..

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania a žalovaným trovy konania nevznikli.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie v zákonom stanovenej odvolacej lehote. Navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a vec v súlade s ust. § 221 ods. 3 O.s.p. vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnil odkazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p..

Poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci na prvom pojednávaní, na ktoré sa žalobca ani jeho právny zástupca nemohli dostaviť. Vydaním rozsudku vo veci, bez vypočutia žalobcu, neumožnil súd žalobcovi aktívne uplatňovať svoje nároky v predmetnom spore, čím bol žalobca poškodený na svojich právach. Súd týmto konaním odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a znemožnil mu realizovať zákonom priznané procesné práva, a to najmä zúčastniť sa pojednávania, byť vypočutý ako účastník, robiť podania, navrhovať vykonanie dôkazov.

K podanému odvolaniu sa žalovaný 1/ ani žalovaný 2/ nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca v odvolaní ako odvolací dôvod uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., a to, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd je toho názoru, že tvrdený odvolací dôvod nie je v prejednávanej veci daný.

Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto svoje odôvodnenie obmedzuje v zásade len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd je rozsudkom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.).

Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Z obsahu spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie bolo doručené žalobcovi dňa 22. júna 2009. Súdne pojednávanie sa konalo dňa 29. júna 2009 so začiatkom o 9.00 hod. Zo zápisnice o pojednávaní, ako aj zo spisu vyplýva, že bola zachovaná päťdňová lehota účastníkom na prípravu pojednávania v zmysle ust. § 115 ods. 2 O.s.p. Pojednávanie sa uskutočnilo v neprítomnosti žalobcu a o 9.15 hod. bolo pojednávanie skončené. Následne dňa 30. júna 2009 o 7.35 hod. bolo registrované podanie žalovaného 1/ s obsahom žiadosti o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu, že konajúci člen predstavenstva bol na pracovnej ceste a nezabezpečil účasť iného člena predstavenstva. Právny zástupca žalobcu dňa 30. júna 2009 o 8.56 hod. zaslal súdu faxové podanie, ktorým ospravedlňoval svoju neúčasť na pojednávaní dňa 29. júna 2009 z dôvodu poruchy motorového vozidla. S ospravedlnením zaslal plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu zo dňa 26.6.2009. Faxové podanie doplnil svojím písomným podaním, ktoré bolo spolu s plnomocenstvom doručené súdu 2.7.2009.

Podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejsť v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že súd nemá povinnosť odročiť pojednávanie, ak o to účastník konania nepožiadal z dôležitého dôvodu. Účastník sa pred začatím pojednávania neospravedlnil a ani nepožiadal o odročenie pojednávania. Výsluch účastníka

je len jedným z dôležitých prostriedkov uvedených v ust. § 125 O.s.p., ktorými možno zistiť stav veci. Okolnosť, že súd nevykonal dôkaz výsluchom účastníka, nie je porušením zásad ústnosti a priamosti (bezprostrednosti) občianskeho súdneho konania. Odvolacím súdom nebolo zistené, že by súdom prvého stupňa bolo znemožnené žalobcovi robiť podania a navrhovať vykonanie dôkazov. Všetky podania žalovaných boli žalobcovi súdom doručované a žalobca sa k nim aj vyjadril svojimi podaniami zo dňa 28. augusta 2008, 5. decembra 2008 a na výzvu súdu reagoval listom zo dňa 6.2.2009. Nebolo teda porušené právo účastníka na spravodlivý proces.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keďže ten je vo výroku vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešným žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko im nevznikli a neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. septembra 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.